

Udvalget har overvejet, om der i registerlovgivningen skulle indføres adgang til registerindsigt i manuelle registre for så vidt angår oplysninger som angivet i § 3, stk. 2, i lov om private registre.

Udvalget har imidlertid fundet, at en sådan bestemmelse ville omfatte meget uensartede typer af registre, således f.eks. advokaters sagsakter, virksomheders personalekartoteker og praktiserende lægers registre.

Ifølge justitsministerens oplysninger synes dette spørgsmål bedst og enklest at kunne løses ved ændringer i lovgivningen vedrørende de enkelte sektorer. Udvalget forudsætter, at spørgsmålet om registerindsigt i manuelle registre ved førstkommende revision af lovgivningen på de respektive områder tages op.

Udvalget har overvejet, om den i lovforslagets § 1, nr. 10, indsatte hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte regler om betaling for skriftlige meddelelser om registerindsigt, bør udgå. Udvalget har imidlertid noteret sig det i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10, anførte, hvorefter betaling bør fastsættes som et ekspeditionsgebyr for virksomhedernes meddelelse af registerindsigt, og at dette svarer til principperne for fastsættelsen af bestemmelserne om betaling for aktindsigt efter offentlighedsloven, hvormod det ikke er tanken at fastsætte betalingen således, at virksomhedernes omkostninger altid dækkes. På denne baggrund og idet udvalget går ud fra, at udvalget bliver orienteret om de nævnte regler, inden disse fastsættes, finder udvalget, at bestemmelsen bør opretholdes.

Udvalget har drøftet en række udkast til ændringsforslag, der yderligere sikrer beskyttelsen af de registreredes integritet i den private sektor. Udvalget finder i den forbindelse anledning til at understrege, at også straffelovgivningens bestemmelser, navnlig bestemmelserne om freds- og ærekrænkelser, tjener til beskyttelse af den enkeltes privatliv også i forbindelse med anvendelse af edb-registre. Bestemmelsen om straf i § 27, stk. 1, i den gældende registerlov, udelukker således ikke, som også udtrykkeligt anført i bestemmelsen, at virksomheder m.v., der overtræder registerlovgivningens bestemmelser, idømmes straf efter straffelovgivningen, hvis gerningsindholdet heri er opfyldt.

Udvalget har indgående overvejet, om bestemmelserne om oprettelse og især samkø-

ring af offentlige myndigheders edb-registre, burde skærpes yderligere. Der er i udvalget enighed om, at der bør udvises stor tilbageholdenhed ved anvendelse af navnlig samkøring med henblik på efterfølgende kontrol af borgerne m.v. Også oprettelse af edb-registre bør efter udvalgets opfattelse nøje overvejes. De muligheder, herunder den øgede effektivitet og de besparelser, som den nye teknik indebærer, bør ikke udnyttes, hvis hensynet til den enkeltes privatliv herved sættes over styr. Udvalget har bemærket, at såvel Registertilsynet som statsrevisorerne og Justitsministeriet har gjort opmærksom på de særlige farer, som registersamkøring i kontroløjemed indebærer, og understreger betydningen af, at disse synspunkter indgår med betydelig vægt ved vurderingen af, om sådanne samkøring bør foretages. Dette gælder såvel ved samkøring mellem offentlige registre som ved samkøring mellem offentlige og private registre.

Udvalget har imidlertid fundet, at den gældende ordning i lov om offentlige myndigheders registre, hvorefter kompetencen til at træffe beslutning om oprettelse af edb-registre og samkøring ligger hos vedkommende minister eller kommunalbestyrelse, fortsat er den mest hensigtsmæssige, idet denne ordning muliggør en folkelig kontrol med registeranvendelsen og stiller Registertilsynet friere i bestræbelserne på at beskytte den enkeltes integritet bedst muligt. Udvalget har i den forbindelse hæftet sig ved, at Justitsministeriet har oplyst, at tilsynets tilkendegivelser og henstillinger som altovervejende hovedregel følges i den offentlige forvaltning, og at tilsynet offentliggør mange af sine principielle afgørelser.

Udvalget har drøftet, om de offentlige myndigheders manuelle registre burde undergives regulering efter registerlovgivningen. Justitsministeren har imidlertid oplyst i besvarelsen af spørgsmål 30 (L 32 – bilag 74), at en udvidelse som den foreslåede vil medføre, at den offentlige registerlov måtte ændres sådan, at den mere fik karakter af en arkivlov med den fornødne hensyntagen til behandlingen af manuelle sagsakter. Hertil kommer, at adgangen til at videregive oplysninger fra manuelle sagsakter og registre reguleres af bestemmelserne i den nyligt vedtagne forvaltningsprocesreform, herunder bestemmelserne i offentlighedsloven, der som